

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/108/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216010118
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6216010118.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného W. G. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr.zák a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. septembra 2018, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 09.04.2018, sp.zn. 9T/44/2016 takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného W. G. a poškodeného C. I. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 09.04.2018, sp.zn. 9T/44/2016 bol obžalovaný W. G. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

- 13.10.2014 asi o 08,00 h na parkovisku pred obytným blokom č. XXX/XX na ulici P. O. T. vo H. L. udrel dvakrát päťou po tvári C. I., nar. XX.XX.XXXX a spôsobil mu pomliaždenie mäkkých tkanív v oblasti ľavej lícnej krajiny s bolestivosťou v oblasti ľavého jarmového oblúka s pracovnou neschopnosťou 10 dní, v príčinnej súvislosti s týmto útokom obvineného bol 25.12.2014 zistený u poškodeného subakútne subdurálny hematóm v čelovo-temennej oblasti vpravo, poškodený sa 25.12.2014 podrobil operačnému zákroku s pracovnou neschopnosťou do 42 dní.

Za to mu bol uložený podľa § 156 ods. 2 s použitím § 36 písm. j), l), § 38 ods. 2, 3 a § 41 ods. 1 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr.zák. mu výkon trestu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 roka. Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. boli poškodení C. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. L., P.O. T. XXX/XX a Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., Skuteckého 20, Banská Bystrica so svojim nárokom na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie jednak obžalovaný W. G. a poškodený C. I..

Obžalovaný W. G. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu nesúhlasí, pretože podľa jeho názoru neboli naplnené základné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví, okrem iného aj pre absenciu subjektívnej stránky. Poznamenal, že pre naplnenie znakov subjektívnej stránky uvedeného prečinu nepostačuje len zistenie, že páchatel konal úmyselne, ale sa musí preukázať, že jeho úmysel smeroval aj k spôsobeniu ublíženia na zdraví tak (teda k následku), ako to vyžaduje § 15 písm. a), resp. b) Tr.zák. Okrem toho treba podľa jeho názoru prihliadať aj na okolnosti, za ktorých k útoku došlo, na jeho intenzitu, na to, aký predmet páchatel k útoku použil a tiež aké následky a nebezpečenstvo za daných okolností pre zdravie poškodeného hrozilo z jeho útoku. Taktiež dodal, že páchatel nezodpovedá za následok, pokiaľ mu svojim konaním spôsobil

len ľahké zranenie, pokiaľ k vážnym následkom došlo nepredvídateľným spôsobom, čo je aj tento prípad. Tieto skutočnosti potvrdzujú závery znaleckého posudku G.. T., ktorá na str. 12 uvádza, že k rozvoju podlebnicového krvácania u poškodeného došlo za zvláštnych špecifických podmienok - vek poškodeného, vysoký krvný tlak, a predpokladané chronické chorobné zmeny (skleróza) ciev, pričom u zdravého jedinca intenzita násillia - pomliaždenie mäkkých tkanív by nepostačovala k vzniku takejto komplikácii. Okrem toho poukázal na to, že podľa G.. F. z chirurgickej ambulancie išlo o pohmoždenie s PN 9 dní. Taktiež v nálezovej časti znaleckého posudku G.. E. sa uvádza, že chronické zakrvácanie mohlo súvisieť s uvádzaným fyzickým inzultom, keď určenie času a spôsobu jeho vzniku nie je možné jednoznačne stanoviť. V uvedenom znaleckom posudku sa uvádza aj to, že so súdnolekárskeho hľadiska jednoznačne nie je možné stanoviť čas a mechanizmus vzniku subsidiárneho krvácania. Poznamenal, že poškodený mohol mať aj iný úraz, pričom G.. I. v odbornom vyjadrení zo dňa 09.04.2018 v bode 3. a 4. uviedol, že uvádzaný mechanizmus úrazu zodpovedá povahe ochorenia a v ambulantnej správe z rovnakého dňa je uvedené, že chronické zakrvácanie mohlo súvisieť s uvádzaným fyzickým inzultom, i keď určenie času a spôsobu jeho vzniku nie je možné jednoznačne stanoviť. Taktiež dal do pozornosti aj dôveryhodnosť svedeckých výpovedí v prospech poškodeného, a to svedka J. H., a preto za účelom vylúčenia pochybností navrhol nariadiť kontrolné znalecké dokazovanie, čo však bolo zamietnuté.

Poukázal aj na vady prípravného konania, lebo orgány činné v trestnom konaní postupovali v rozpore s ust. § 2 ods. 10 Tr.por., keď vôbec neobjasňovali okolnosti svedčiace v jeho prospech. Súd potom rozhodoval na základe nedostatočného zisteného skutkového stavu a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo neodôvodnil. V tejto súvislosti dal do pozornosti aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici 4To/24/2017 zo dňa 15.03.2017, ktorý okrem iného uviedol, že rozhodnutie je potrebné oprieť o jednoznačne zistiteľné a ničím nespochybniteľné fakty, ktoré vylučujú akúkoľvek pochybnosť, čo sa v danej situácii nestalo.

Záverom doplnil aj to, že v prípravnom konaní jeho vec bola právoplatne postúpená odboru všeobecnej vnútornej správy OÚ Veľký Krtíš, pričom bola vec ukončená zastavením konania. Tieto skutočnosti v jeho veci neboli vzaté v úvahu.

Keďže v uvedenom prípade vznikli pochybnosti, súd mal postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“ a on mal byť spod obžaloby oslobodený.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie aj poškodený C. I.. Vyslovil nesúhlas s konštatovaním a závermi prvostupňového súdu, že pre priznanie náhrady škody v trestnom konaní je potrebné rozsiahlejšie dokazovanie, ktoré má objektivizovať mieru zavinenia poškodeného, čím by došlo k objektívnemu vyčísleniu škody s prihliadnutím na uznanú mieru viny obžalovaného, nakoľko v danom prípade škoda bola riadne a včas vyčíslená, je nesporná, preto mala mu byť priznaná vo výške 5.686,- Eur a to z titulu náhrady za bolesť a zníženie spoločenského uplatnenia na základe lekárskeho posudku G.. F..

Navrhol preto zrušiť rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku o náhrade škody a tomuto vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie, poprípade, aby odvolací súd mu priznal náhradu škody vo výške 5.686,- Eur.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného, ako aj poškodeného, nakoľko prvostupňové rozhodnutie považoval za správne a zákonné.

Splnomocnenec poškodeného navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody a priznať mu sumu 5.686,- Eur.

Obhajca obžalovaného predniesol návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania a keďže v danom prípade nebola naplnená subjektívna stránka žalovaného trestného činu a došlo k pochybeniu aj v súvislosti s postupom orgánov činných v trestnom konaní, navrhol zrušiť napadnuté rozhodnutie a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Verejné zasadnutie sa uskutočnilo v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko na to boli splnené zákonom predpokladaná podmienky.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre jeho zamietnutie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. (odvolania boli podané včas a oprávnenými osobami, a nie je daný dôvod pre zrušení rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že tak odvolanie obžalovaného, ako aj odvolanie poškodeného nie sú dôvodné.

Po splnení revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že skutok bol súdom prvého stupňa ustálený na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti, ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Všetky dôkazy boli získané zákonným spôsobom a súd ich vyhodnotil jednotlivo a v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu riadiac sa pritom ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa správne zistil, že obžalovaný W. G. dňa 13.10.2014 úmyselne dvakrát udrel päšťou do tváre C. I. a spôsobil mu pomliaždenie tak, ako to skonštatovali znalci, ktorí boli vypočutí v súvislosti s dokazovaním na hlavnom pojednávaní, a to s PN 10 dní, pričom následne v súvislosti s týmto útokom musel byť poškodený podrobený operačnému zákroku, a to dňa 25.12.2014 s PN do 42 dní, teda obžalovaný poškodenému úmyselne ublížil na zdraví, čím spáchal na chránenej osobe, ako aj dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol poškodeného, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák.

V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd poznamenáva, že v danom prípade je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok uvedený v napadnutom rozhodnutí sa stal spôsobom popísaným v rozsudku, a že ho spáchal obžalovaný a z jeho konania tam nastal aj uvedený následok.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku. V odôvodnení napadnutého rozsudku totiž súd prvého stupňa dostatočným spôsobom rozanalyzoval dôkaznú situáciu a predmetné rozhodnutie obsahuje aj úvahy, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj pri právnych úvahách na to nadväzujúcich. V tomto smere preto odvolací súd nepovažuje za potrebné podrobne opakovať dôvody, ktoré viedli prvostupňový súd k presvedčivému rozhodnutiu.

Aj keď, ako je to vyššie uvedené, súd prvého stupňa veľmi podrobne aj presvedčivo odôvodnil rozhodnutie, ktorým uznal obžalovaného za vinného z protiprávneho konania a predmetnému odôvodneniu nemožno nič podstatné vytknúť, na základe odvolania obžalovaného, ako aj poškodeného odvolací súd uvádza nasledovné:

K odvolaniu obžalovaného a jeho dôvodov odvolací súd zdôrazňuje, že tieto sú v podstate totožné s tými, ktoré uvádzal pred súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní, čo súd prvého stupňa zväžil a podrobne a presvedčivo sa s nimi v rozhodnutí vysporiadal. Ani odvolací súd nemá najmenšie pochybnosti, že obžalovaný sa dopustil žalovaných prečinov, pričom tak konal úmyselne v zmysle § 15 písm. b) Tr.zák. (§ 156 Tr.zák.) poprípade v zmysle § 15 písm. a) Tr.zák. (§ 364 ods. 1 Tr.zák.), a aj keď priamo nechcel spôsobom uvedeným v § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák. porušiť zdravie poškodeného, minimálne bol s tým uzročený v tom smere, že úderom do tvárovej časti chránenej osoby môže ublížiť poškodenému na zdraví, resp. mohol predpokladať, že záujem chránený Trestným zákonom takto minimálne ohrozí.

Išlo totiž o útok na staršieho občana, pri ktorom vždy hrozí, že k poškodeniu zdravia dôjde skôr, ako pri útoku na osobu mladšieho veku. Neobstojí preto tvrdenie obžalovaného týkajúce sa spochybnenia subjektívnej stránky trestného činu. Odvolací súd v tejto súvislosti dodáva, že z hľadiska subjektívnej stránky konania obžalovaného - ktorú obžalovaný neobjektívne spochybňuje nie je podstatné, či úmysel

bol dopredu premyslený, alebo bol v danej situácii náhle pojatý (ako v tomto prípade), pretože táto skutočnosť nemá samostatný právny význam. V tomto smere išlo o úmysel nepriamy aj keď obžalovaný nepočítal s následkom, ktorý u poškodeného v konečnom dôsledku nastal. Že k útoku došlo na mieste verejnosti prístupnom, niet taktiež žiadnych pochyb. Ak obžalovaný v dôvodoch odvolania poukázal na závery znaleckých posudkov, súd prvého stupňa tieto podrobne rozanalyzoval a správne dospel k záveru, že tieto obžalovaného z protiprávneho konania nevyvíňujú. Tak závery znalkyne G. T., ako aj závery znalkyne G. E. potvrdili, že útokom zo strany obžalovaného voči poškodenému vznikol subdurálny hematóm, ktorý bol v priamej príčinnej súvislosti s úrazom hlavy poškodeného. Skutočnosť, že poškodený predtým nemal potiaže takého charakteru ako po útoku obžalovaného, potvrdila jednak manželka poškodeného a k opačnému záveru nedošli ani lekári, ktorí prišli do styku s poškodeným následne po jeho napadnutí. Bližšie sa s týmito faktami vysporiadal súd prvého stupňa, na čo odvolací súd v podrobnostiach odkazuje.

Zo strany prvostupňového súdu došlo aj k úvahám a právnym záverom týkajúcich sa jednak kontrolného znaleckého dokazovania, ako aj ohľadne prípravného konania, ku ktorým taktiež odvolací súd nemá žiadne pripomienky, pretože sa s nimi v plnej miere stotožnil. K chybám v konaní ako je vyššie uvedené v súvislosti s Trestným poriadkom, zásadným spôsobom nedošlo, a preto argumentácia obžalovaného v tomto smere neobstojí.

Súd prvého stupňa nepochybil ani pri ukladaní trestu a jeho výmery, keď obžalovanému pri zistení dvoch pohľadujúcich okolností v zmysle § 36 písm. j), l) a žiadnej prítlačujúcej okolnosti v zmysle § 37 uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, výkon ktorého mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 1 roka, pretože tento trest je uložený v súlade s ust. § 34 ods. 1 Tr.zák. a nasl. a zohľadňuje tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu. Takto uložený trest je potrebný na to, aby obžalovaný v budúcnosti sa vyvaroval protispoločenskej činnosti.

K dôvodom odvolania poškodeného odvolací súd poznamenáva, že tieto nezodpovedajú ust. § 287 ods. 1 Tr.por. v tom smere, aby bolo možné bez akýchkoľvek pochybností uplatnenú škodu poškodenému C. I. priznať. K jej priznaniu súd prvého stupňa zaujal správne stanovisko v tom smere, že bude potrebné zväžiť nielen mieru zavinenia zo strany poškodeného, ale aj potrebu uskutočnenia všetkých zdravotných úkonov v súvislosti s jeho zdravotným stavom. Keďže vznikli pochybnosti o správnosti vyčíslenia nákladov a pre stanovenie výšky škody bude nutné uskutočniť ďalšie dokazovanie, odvolací súd odvolaniu poškodeného nevyhovet.

Vzhľadom k tomu, že prvostupňové rozhodnutie je zo všetkých hľadísk správne a zákonné, odvolací súd tak odvolanie obžalovaného, ako aj poškodeného v zmysle § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.